

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové, soudce Richarda Galise a soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobkyně: **BAEST Machines & Structures, a.s.**, IČO: 28939131
sídlem Černoletská 1930, Benešov
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Břízou, LL.M., Ph.D.
sídlem Na Poříčí 1079/3a, Praha 1

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2023, č. j. 13092/23/5000-10612-710970,

takto:

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2023, č. j. 13092/23/5000-10612-710970, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.**

Odůvodnění:

1. Platebními výměry ze dne 21. 8. 2017, č. j. 3902934/17/2100-31473-208956 a č. j. 3902919/17/2100-31473-208956, vyměřil Finanční úřad pro Středočeský kraj (dále jen „finanční úřad“) žalobkyni odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 359 127 Kč, resp. odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši

7 701 718 Kč. Dalšími dvěma platebními výměry ze dne 17. 8. 2018, č. j. 4073353/18/2100-31473-208956 a č. j. 4073334/18/2100-31473-208956, finanční úřad žalobkyni vyměřil penále za prodlení s odvody za období od 1. 8. 2015 do 26. 6. 2017 ve výši 945 953 Kč, resp. 5 360 396 Kč.

2. Rozhodnutím ze dne 18. 5. 2023, č. j. 11386/23/5000-10612-710970 (dále jen „rozhodnutí o odvodech“), žalovaný na základě žalobkynina odvolání změnil platební výměry ve věci odvodů tak, že žalobkyni vyměřil odvod za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu ve výši 679 564 Kč a do Národního fondu ve výši 3 850 859 Kč. Rozhodnutím ze dne 24. 5. 2023, č. j. 13092/23/5000-10612-710970 (dále jen „rozhodnutí o penále“), pak změnil i platební výměry ve věci penále tak, že žalobkyni vyměřil penále 189 191 Kč, resp. 1 072 080 Kč.
3. Proti rozhodnutí o odvodech i rozhodnutí o penále podala žalobkyně žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), o které soud rozhodl rozsudkem ze dne 31. 7. 2024, č. j. 39 Af 3/2023 – 55, tak, že rozhodnutí o odvodech zrušil pro nezákonnost a nepřezkoumatelnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobu proti rozhodnutí o penále vyloučil k samostatnému projednání. Důvodem vyloučení byla potřeba vyčkat na rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ve věci sp. zn. 6 Afs 292/2018, ve které posuzoval otázku, *„zda je důvodem pro zrušení rozhodnutí o penále z odvodu za porušení rozpočtové kázně zrušení rozhodnutí o odvodu, z něhož je toto penále odvozeno, ke kterému došlo až po vydání rozhodnutí o penále (tedy zda se v takových případech uplatní § 75 odst. 1 s. ř. s., či nikoli)“*.
4. Žaloba proti rozhodnutí o penále je předmětem nynějšího řízení. Žalobkyně v ní namítá, že toto rozhodnutí je třeba zrušit v důsledku nezákonnosti rozhodnutí o odvodech. Žalovaný naopak navrhuje zamítnutí žaloby s odůvodněním, že žalobkyně ve vztahu k rozhodnutí o penále neuvádí žádnou argumentaci, a že toto rozhodnutí sleduje osud daně a bylo vydáno v souladu se zákonem.
5. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků, je včasná a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté přezkoumal rozhodnutí o penále, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu napadených výroků a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci soud rozhodl bez jednání, neboť žalobkyně i žalovaný s takovým postupem souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Nařízení jednání nebylo potřebné ani k provedení dokazování. Účastníci ostatně žádné důkazní návrhy neuplatnili.
6. Soud konstatuje, že rozšířený senát již rozhodl ve shora citované věci rozsudkem ze dne 28. 1. 2025, č. j. 6 Afs 292/2018 – 39. Dospěl k závěru, že rozhodnutí o stanovení příslušenství daně je podmíněné rozhodnutím o stanovení hlavní daňové povinnosti; a že na vztah odvodu za porušení rozpočtové kázně podle § 44a odst. 4 písm. b) a c) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), a penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně podle odst. 8 téhož paragrafu se uplatní závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 10. 2019, č. j. 6 As 211/2017 – 88, č. 3948/2019 Sb. NSS. (viz body 42 a 86). Krajský soud se existencí podmiňujícího rozhodnutí zabývá k řádně uplatněné žalobní námitce, kterou lze vznést i po uplynutí žalobní lhůty. Pokud bylo podmiňující rozhodnutí skutečně pro nezákonnost zrušeno či změněno, pak bude zpravidla namístež zrušit žalobou napadené podmíněné

rozhodnutí. Pouze výjimečně ani taková situace nemusí vést ke zrušení podmíněného rozhodnutí soudem. Takovou situaci si lze představit například u změny podmiňujícího rozhodnutí. Pokud tedy krajský soud výjimečně podmíněné rozhodnutí nezruší, musí náležitě odůvodnit, proč zrušení či změna podmiňujícího rozhodnutí neměla vliv na zákonnost podmíněného rozhodnutí (viz bod 53).

7. V projednávané věci je na základě citovaných závěrů zřejmé, že napadené rozhodnutí o penále je podmíněným rozhodnutím ve vztahu k rozhodnutí o odvodech. Rozhodnutí o odvodech soud rozsudkem ze dne 31. 7. 2024 zrušil jako nezákonné. Žalobkyně již v žalobě uplatnila řádnou námitku, kterou požadovala zrušení rozhodnutí o penále v důsledku nezákonnosti rozhodnutí o odvodech. Na základě shora citovaného rozsudku rozšířeného senátu tak soudu nezbyvá, než nyní zrušit i podmíněné rozhodnutí o penále pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Žádné výjimečné důvody, pro které by zrušení rozhodnutí o odvodech nemělo vliv na zákonnost rozhodnutí o penále, soud neshledal. Současně se zrušením soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).
8. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, a má proto právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Soud žalobu vyloučil k samostatnému projednání a takto zjištěný charakter celého řízení určuje výši odměny advokáta za všechny úkony učiněné v průběhu celého řízení, bez ohledu, zda byly učiněny před spojením (vyloučením) věcí, či poté (viz rozsudek rozšířeného senátu ze dne 5. 9. 2023, č. j. 2 Afs 363/2019 – 50, č. 4517/2023 Sb. NSS, body 51 až 56). Byť tedy žalobkyně veškeré úkony činila společně, je třeba vypočítat náklady řízení tak, jako by soud obě žaloby již od počátku projednával samostatně. Náhradu nákladů řízení tedy tvoří: odměna za dva úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a seps žaloby podle § 7 bodu 5., § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif ve znění účinném do 31. 12. 2024 (viz přechodné ustanovení čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb.)]; paušální náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu; a zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, k nákladům řízení tak patří i náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 1 428 Kč. Náhrada nákladů řízení žalobkyně tak činí celkem 11 228 Kč. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám zástupce žalobkyně (§ 149 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý přiměřeně podle § 64 s. ř. s.). Soud žalobkyni nepřiznal náhradu odměny advokáta a paušální náhradu hotových výdajů za seps repliky, neboť jediná zmínka týkající se zákonnosti rozhodnutí o penále (že pokud mělo být penále uloženo, mělo být uloženo dle výše odvodů nejvýše ve výši 25 % z poskytnuté dotace) byla v podstatě jen jinými slovy popsána podmíněnost rozhodnutí o penále rozhodnutím o odvodech, což již žalobkyně namítla v žalobě. Nejednalo se tedy o důvodně vynaložený náklad.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. ledna 2025

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu